

Angelius Johann Daniel Aepinus

**Solennia. Natali. Diei. Serenissimi. Principis. Ac. Domini. Domini. Caroli.
Leopoldi. Dvcis. Regentis. Meclenbvrnici. ...Die. VI. Calend. Decembris. A. R. S.
MDCCXXXVII. ...**

[Rostock]: Inprimebat. Ioh. Iac. Adlervs., 1747

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1794535322>

Druck Freier Zugang

2°

Carl Leopold.
1713 - 1748.

Mkl

f I

1926-40

clb

35 Plücker

Math. f. I.

1926. 40

SOLENNIA.
NATALI DIEI.
SERENISSIMI PRINCIPIS, AC. DOMINI
DOMINI.
CAROLI LEOPOLDI.

DVCIS, REGENTIS, MECLENBURGICI,
PRINCIPIS, VENEDORVM, SVERINI, ET, RACEBURGI
COMITIS, SVERINENSIS.

TERRARVM, ROSTOCHII, ET, STARGARDIAE, DYNASTAE,
ACADEMIAE, ROSTOCHIENSIS, PATRONI, AC, CANCELLARII, MAGNIFICENTISSIMI,
PATRIAE, PATRIS, INDVLGENTISSIMI,
DOMINI, NOSTRI, CLEMENTISSIMI.

SACRA.

DIE. VI. CALEND. DECEMBRIS. A. R. S. clolcccxxxvii.
DEVOTE, CELEBRANDA.

INDICIT.

ET, AD, TANTVM, MVNVS, PIE, OBEVNDVM.

MAGNIFICVM, DOMINVM, RECTOREM,
MAGISTRATVVM, PROCERES, ILLVSTRES, GRA-
VISSIMOS, AMPLISSIMOS, CIVES, ACADEMIAE,
LITTERATOSQVE, CVNCTOS.

OBSEQVIO, ET, HVMANITATE, DECENTI.

VOCAT.

ANGELIVS, IOHANNES, DANIEL, AEPINVS,

ELOQVENTIAE, PROF, DVCAL, P. O.

REGIAE, SOCIETATIS, TEYTONICAE, GRYPHICAE, MEMBRVM.

INPRIMEBAT, IOH. IAC. ADLERVS, SEREN, DVCIS, ET,
ACADEMIAE, TYPOGRAPHVS,

[1747]

or inter, quibus natale solum nostrum aliis provinciis
 praestare fecit summa Numinis propensio, felicitates, non
 ultimo habendam esse loco, quae faustissimo ipsius ex om-
 ni aeo regimini debetur, ut quisque rerum patriarum
 intelligentior est, ita lubentior laetiorque fatebitur. Vel
 enim SERENISSIMAE DVCALIS MECLENBURGICAE GENTIS ori-
 ginem spectes, vel ipsa imperantium gloriose facta, vel
 regnandi peritiam, heroicam virtutem, pietatemque singularem, talia
 ubique invenies, quae quoniam mortalibus maiora contingere neque-
 unt, summae, quae nobis illa concessit, divinae benignitatis sat luculenta
 edunt specimina, ut talibus superbiendi PRINCIPIBUS plures vna causas
 reperiamus. Regiae stirpis obotriticae supremam vim atque potesta-
 tem cum illustrissimis factis annales & monumenta vetustatis hodieque
 loquuntur. A qua ut regnum, sic adspirantem ad summa quaeque &
 excelsa animum. Serenissimi ipsius posterii iusta hereditate sunt conse-
 cuti. Neque deficiunt, quibus, quam religiosa semper in DEVM vsu sint
 pietate, quantaque suos rexerint comitate, declaratur. Longa hic nobis
 recensendorum copia foret, si paginae quidem angustia, instituti ratio
 & Ducalium in omnem subiectam sibi terram meritorum numerus, ta-
 lia ferrent. At vero cum id iam non agamus, ut summam DVCVM ME-
 CLENBURGICORVM gloriam fida recolamus memoria, in egregios potius,
 quos faustissimum IPSORVM regimen subiectis conciliavit, prosperri-
 mosque eventus, intenti, opportune animo nostro obversatur rara ter-
 rarum Meclenburgicarum, quam ex diuturniori Principum suorum im-
 perio toties hauserunt, felicitas.

Enim vero, quantum ut in reliquis, sic in imperandi praesertim
 negotio vsus valeat et exercitatio, dici satis vix potest, neque prolixius
 id fieri nunc attinet. Non enim facile deprehendetur, qui ad compa-
 randam, quemadmodum civilem omnem, sic regnandi prudentiam,
 multum experientiam, rerumque, quae vel faustae vel infelices acci-
 dere solent, amplam sedulamque notitiam conferre, temere negaverit.
 Qui felicem ex tot discriminibus secundumque exitum ipsi sae-
 pius invenerunt, eorum fidei res arduae, difficiles, periculosaeque, quales,
 in administrando imperio plures esse solent, tutius securiusque commit-
 tuntur, quam iis, qui proprio consilio rem omnem agentes, optimae re-
 rum

rum magistrae vel destituuntur praeceptis, vel morem gerere detrectant. Et qui legum sapienter promulgatarum vim atque in promovenda subiectorum salute potestatem, experti dudum ipsi sunt, in ferendis iis alios autoritate vincere, quis non censebit?

Quod dum animo contemplamur, mirari satis & praedicare nequimus felicem patriae nostrae sortem, cui diuturniori adeoque salutari huic experientiae innixo PRINCIPVM suorum regimini parere posse, ex omni fere aevo faustissimo eventu contigit. Nolumus iam ad antiquissima quorum apud nos memoria extat, tempora recurrere, ut assertioni nostrae autoritas concilietur; licet & iis iam provinciis nostris PRINCIPES praefuerint ut senectute, ita longiori usu firmata imperandi dexteritate praestantes. Vel recentius, ex quo ad excelsum S. R. I. Ducum fastigium evecti sunt Imperantes nostri gloriosissimi, aevum, faciendae huic rei fidei sufficere poterit.

Ipse, in quo primo SERENISSIMA FAMILIA MECLENBURGICA Ducalem nata est dignitatem, ALBERTVS, ex quinquagenario, quod gessit, imperio, SENIORIS adeptus nomen est, prudentisque regiminis documenta, terrarum comparatione, gravissimisque aliis factis edita, ad posterorum memoriam feliciter transtulit, quod MARESCHALCVS THVRIVS, *Annal. Her. & Vand. L. VII. C. I.* ALB. CRANZIVS, *Vandal. Lib. VIII. C. XXI. sq.* BERNH. LATOMVS *Genealogicon. ad. ann. cccccxxxviii. sq.* BEEHRIVS, *Rev. Meckleburg. Lib. II. C. VI. Consultiss. atque Prudentiss.* STEVERVS, *im ersten Buch des Mecklenburgischen Chronici. Cap. VI. p. 252.* aliique testantur. Pari felicitate usus est HENRICVS V., PINGVIS dictus; qui ultra quadraginta annos provincias nostras, quas principatu Venedico & Dynastia Stargardica auxerat, laudabili iustitia & comitate rexit, clementiaeque singularis gloriam ad posteros propagavit, de quo excitati praeter STEVERVM, aliique Historiae patriae Scriptores suis locis legendi. Senem quoque & gloriosum Dominum venerata est terra Meclenburgica in HENRICO VI. PACIFICO, cui inter insignia tot beneficia, id inprimis patria nostra tribuit, ut purioris quam b. MARTINVS LVTHERVVS divino ausu docuerat, salutarisque veritatis notitia abundet. *Vid. allegati Scriptores & ARNOLDI BVRENII atque DAV. CHYTRÆI Orationes in funere Principis huius dictae, nec non b. KOEPKENII Diss. de praesagiis Reformationis Meclenburgicae. Rost. ccccix.* Eadem laude inclytus nos inter est VLRICVS NESTOR, cui fratrique IOHANNI ALBERTO I. Principi pio atque felicissimo & diuturniori vita dignissimo, illustre iudicium Ducale ecclesiasticum originem, simulque purior doctrina praesidium, Ecclesiae salutem securitatemque, Academia autem nostra omne suum decus felicitatemque debent. Cuius anno regiminis duodequingagesimo pie defuncti elogium quam meis, BEEHRII verbis describere praestat, ita *l. c. Lib. V. C. VI. p. 875.* pronunciantis: „ULRICUS, princeps longaeva vita meritisque insignis, & non tam ob „venerabilem canitiem, quam propter multiplicem rerum usum, egregias „que regnandi, pacis bellicae artes eximiamque prudentiam *Nestor Germaniae* dictus, & a circulo Saxoniae inferioris *supremus belli Dux* electus. Erat „praeterea valde eruditus, ut libellum de *summis fidei Christianae capitibus* (idiomate germanico) scripserit, eumque omnibus patribus familias dedicaverit. „Quamobrem etiam doctos & literatos viros non tantum fovit, sed etiam „datis stipendiis, ut litteris diligentem navarent operam, excitavit. Cum defuncto fratre IOHANNE ALBERTO I. summus patronus fuit Centuriatorum Magdeburg. eis perfugium tutumque Vismariae dedit domicilium, illisque adeo alimenta providit & subsidia, ut ultimas septem centurias ibi absol- „verint, eaeque potius Centuriae Meclenburgicae mereantur audire, quam Magdeburgenses. „ Haecenus BEEHRIVS, cui iungantur DAV. LOBECHII, EILH. LVBINI, IOH. SIMONII, SAM. BANSOVII *Orationes piis Principis manibus*

nibus *duatae*. Addimus his ADOLPHVM FRIDERICVM I. Principem bello paceque magnum, qui auctam terris, locupletatam iuribus, instructamque artibus scientisque provinciam ultra seculi dimidium felici successu tenuit & gubernavit, quem IACOBVS SEBASTIANVS LAVREMBERGIVS, & quot non alii? panegyrico sermone laudarunt.

Neque tamen ad antiquiora recurri necesse erat tempora, ubi praesens quoque tantae participes nos reddit felicitatis. Venerantur enim in SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO CAROLO LEOPOLDO, DVCE REGNANTE MECLENBURGICO, REL. DOMINO NOSTRO CLEMENTISSIMO, provinciae hae imperantem, cuius divinae menti in capiendis consiliis sapientiam, diuturniori autem imperio in exsequendis iis summam prudentiam atque felicitatem, patria gratissima tribuit atque laetissima. Non sinunt tot in Divino hoc Capite concessa nobis beneficia, fidelissimis subiectorum animis includi tantam, quam exinde capiunt laetitiae magnitudinem, ea praesertim die, qua Sacra OPTIMI PRINCIPIS natalia candidiori redeunt luce. In publicas tantum gaudium erumpit congratulationes atque votorum concentus, ipsamque Academiam nostram Musasque, summa fide PRINCIPI SVO semper parentes, in laetandirapit societatem. Parant illae augustiora, pietati suae, fidei devotionique aequa, utinam & TANTO PRINCIPE digna solennia, publica oratione, me quidem interprete celebranda. Perendie adeo, finitis sacris matutinis, in Auditorio Academiae maiori religioni huic operam daturus

de variis terrarum Meclenburgicarum, quibus insignia Ducalia explicantur,

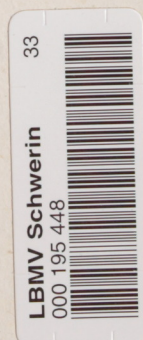
fatis,
incompta licet dictione perorabo, ardentissimis tamen simul precibus perennem PRINCIPIS CLEMENTISSIMI salutem Numini pie commendaturus.

Ad ornandam vero hanc solennitatem MAGNIFICVM DOMINVM RECTOREM, MAGISTRATVVM PROCERES, SCIENTIARVM OMNIVM DOCTORES, LICENTIATOS, VERBI DIVINI INTERPRETES, PHILOSOPHIAE MAGISTROS, CIVES ACADEMIAE, LITTERATOS CVNCTOS, ET LITTERARVM FAVTORES, MVNERIBVS, ELOGIIS MERITISQVE SVIS QVOSQVE PRAESTANTISSIMOS reverenter atque humaniter pro muneris ratione invito convocoque. Quorum omnium frequentiore praesentiam eo fidentiori animo mihi promitto, quo maius insigniusque debitae SERENISSIMO PRINCIPI pietatis officium erit, ideo convenire, quod DEO IMMORTALI vota nuncupantur, cumque audire, qui CAROLO LEOPOLDO bene precatur.

P. P. IN ACADEMIA VARNIACA.

D. VIII. CALEND. DECEMBRIS. A. R. S. CIOCCCXXXVII.

rum magistrae vel destituuntur praeceptis, vel morem gerere detrectant. Et qui legum sapienter promulgatarum vim atque in promovenda subiectorum salute potestatem, experti dudum ipsi sunt, in ferendis iis alios autoritate vincere, quis non censebit?

Quod dum animo contemplamur, mirari satis & praedicare nequimus felicem patriae nostrae sortem, cui diuturniori adeoque salutari huic experientiae innixo PRINCIPVM suorum regimini parere posse, ex omni fere aevo faustissimo eventu contigit. Nolumus iam ad antiquissima quorum apud nos memoria exstat, tempora recurrere, ut assertioni nostrae autoritas concilietur; licet & iis iam provinciis nostris PRINCIPES praefuerint ut senectute, ita longiori usu firmata imperandi dexteritate praestantes. Vel recentius, ex quo ad excelsum S.R.I. Ducum fastigium evecti sunt Imperantes nostri gloriosissimi, aevum, faciendae huic rei fidei sufficere poterit.

Ipsae, in quo primo SERENISSIMA FAMILIA MECLENBURGICA Ducalem nata est dignitatem, ALBERTVS, ex quinquagenario, quod gessit, imperio, SENIORIS adeptus nomen est, prudentisque regiminis documenta, terrarum comparatione, gravissimisque aliis factis edita, ad posterorum memoriam feliciter transtulit, quod MARESCHALCVS THVRIVS, *Annal. Her. & Vand. L. VII. C. I.* ALB. CRANZIVS, *Vandal. Lib. VIII. C. XXI. sq.* BERNH. LATOMVS *Genealogicon. ad. ann. cccccxxxviii. sq.* BEEHRIVS, *Rev. Mecklenburg. Lib. II. C. VI. Consultiss. atque Prudentiss.* STEVERVS, *im ersten Buch des Mecklenburgischen Chronici. Cap. VI. p. 252.* alique testantur. Pari felicitate usus est HENRICVS V., PINGVIS dictus; qui ultra quadraginta annos provincias nostras, quas principatu Venedico & Dynastia Stargardica auxerat, laudabili iustitia & clementia rexit, clementiaeque singularis gloriam ad posteros propagari excitati praeter STEVERVM, alique Historiae patriae Scriptoris legendi. Senem quoque & gloriosum Dominum venerata est Meclenburgica in HENRICO VI. PACIFICO, cui inter insignia tot benemeritis patria nostra tribuit, ut purioris quam b. MARTINVS LV-divino ausu docuerat, salutarisque veritatis notitia abundet. *Vid. Scriptores & ARNOLDI BVRENI* atque DAV. CHYTRÆI *Orationes Principis huius dictae*, nec non b. KOEPKENII *Diss. de praesagiis Re-Mecklenburgicae. Rost. ccccxcix.* Eadem laude inclytus nos inter est NESTOR, cui fratrique IOHANNI ALBERTO I. Principi pio atq; diuturniori vita dignissimo, illustre iudicium Ducale eccleoriginem, simulque purior doctrina praesidium, Ecclesiae salutemque, Academia autem nostra omne suum decus felicitatemque deius anno regiminis duodequingagesimo pie defuncti elogium quam HRII verbis describere praestat, ita *l. c. Lib. V. C. VI. p. 875.* pronuntiat ULRICUS, princeps longaeva vita meritisque insignis, & non tam obem canitiem, quam propter multiplicem rerum usum, egregiasandi, pacis bellicae artes eximiamque prudentiam *Nestor Germanis*, & a circulo Saxoniae inferioris *supremus belli Dux* electus. Erat valde eruditus, ut libellum de *summis fidei Christianae capitibus* (idionanico) scripserit, eumque omnibus patribus familias dedicaverit, rem etiam doctos & literatos viros non tantum fovit, sed etiamendiis, ut litteris diligentem navarent operam, excitavit. Cum deatre IOHANNE ALBERTO I. summus patronus fuit Centuriatodeburg. eis perfugium tutumque Vismariae dedit domicilium, illisalimenta providit & subsidia, ut ultimas septem centurias ibi absolaeque potius Centuriae Meclenburgicae mereantur audire, quamgenesis. „ Hactenus BEEHRIVS, cui iungantur DAV. LOBECHII, BINI, IOH. SIMONII, SAM. BANSOVII *Orationes piis Principis manibus*

)(2

nibus

